

ADMINISTRAȚIUNEA
TIPĂRII:
BIAȘOVU, piața mare Nr. 22
Serioși nofrancate nu se pri-
nesc. Manuscrise nu se re-
trimite!

BIROURILE DE ANUNȚURI:
Brașov, piața mare Nr. 22
Inserate mai primesc în Viena
Hudolf Mosse Haasenstein & Vogler
(H. Mosse), Henric Schadek, Alois
Berni M. Dukes, A. Oppel, J. Dom-
berger; în Buapesta: A. V. Gold-
berger; în Viena: H. Kistner; în Ber-
lin: G. L. Domb; în Ham-
burg: A. Blotner.

Prețul inserțiilor: o soră
garmonică pe o coloană 6 cr.
și 80 cr. Imbra pentru o pu-
blicare. Publicări mai dese
după tarif și învoială.
Eselame pe pagina III-a
serele 10 cr. v. a. s. 30 bani

GAZETA TRANSILVÂNIEI

ANULU LIV.

„Gazeta” este în tă-oare di.
Abonamente pentru Austria-Ung. și
Pe un an 12 fl., pe șase luni 8 fl.,
Pe trei luni 5 fl.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 franci, pe trei luni
10 franci.
Se prenumără la toate oficiile
postale din țară și din afară
și la dd. colectori.
Abonamentul pentru Brașov:
la administrație, piața mare
Nr. 22, etajul I.: pe un an
10 fl., pe șase luni 5 fl., pe trei
luni 2 fl. 50 cr. Cu dușină în
casă: Pe un an 12 fl., pe
șase luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
Un exemplar 5 cr. v. a. s. 30
bani.
Atât abonamentele cât și
inserțiile sunt a se plăti
înainte.

Nr. 180.

Brașov, Joi 15 (27) August.

1891.

Din cauza Sf. sărbători de mâne, diarul
nu va apăre până Vineri sera.

O ciudață campania diaristică.

IV.

Brașov, 14 August v.

Să vedem cum stă lucrul în
adeveră cu „memorandul împie-
decat”, care servește ca cal de
bătăia celor ce au primit lo-
zinca să dobore pe președintele
comitetului nostru.

Eată ce susțin ei:

„D-lu Babeș a făcut tot ce i-a
stat în putință ca hotărârea conferenței
de a adresa un memoriu împăratului să
nu se eșecute... „A împiedecată ori-ce
lucrare în comitet” și după conferența
din Octomvre 1890 „a aflat pentru a
treia oară mijlocul de a împiedeca pu-
nerea în lucrare a acelei hotărâri”. —
„Mai mult, d-lu Babeș — intermediar
torul d-lor Mocsanyi — când s'a de-
cis ca memoriul să se prezenteze îm-
păratului, atunci a stăruit ca acela să
nu se adreseze Suveranului, ci Europei”.

Aceste afirmațiuni sunt citate
în traducere verbală din articuli
apăruți în organul d-lui D. Sturdza,
„Liberté Roumaine” (dela 9 și 11
Iunie și dela 25 Iulie n. 1891.)
Aceleași acușțiuni le ridică în
diferite variațiuni contra d-lui V.
Babeș „Românul”, „Gazeta Nouă”,
ș. a.

Înainte de tot bate la ochi,
că d-lu Babeș este înfățișat de
cătră aceia, cari îi adresază invi-
nuirile citate, ca unul, care la
noi în Ardelu îi poartă pe toți de
nasu, după cum voiesce, er cei-
lalți membri ai partidei noastre na-
ționale sunt înfățișați ca nise
guguman și guri căscate, cari
lasă a fi împinși în drépta și în
stanga de d. Babeș.

Frumos compliment pentru
Ardeleni! Nu cumva gazetarii dela
„Liberté”, „Românul” ș. a. au
cređut a le face un mare ser-
viciu și a salva causa ardelenescă
decă îi voru presenta înaintea

lumei din țără și din străinătate
ca pe nise găgăuți?

N'ar fi fostu lucru mai corect
și mai cinstit din partea acelor
gazetari ardeleni, bănațeni ori un-
gurenii de dincolo, cari cu-o îngâm-
fare copilărescă își arógă dreptul
de a pune la noi țera la cale, să
se fi întreat mai întâiu, decă
într'o cestiune atât de gravă, în-
semnată și serioasă ca aceea a me-
moriului cătră corónă, chiar să fi
voit, ar fi fostu în stare d-lu Ba-
beș să mistifice și să țină în loc
cu vorbe góle o nația întregă de
trei milioane de suflete „șapte ani”
dearéndul?

N'ar fi fostu lucru mai corect
și mai cinstit decă acei gazetari
ar fi cercetat mai întâiu, că ore
nu sunt alte cauze mult mai
însemnate, cari au putut contribui
a se amana eșecutarea hotărâri
conferenței naționale dela 1887
cu privire la memoriu, decătu pre-
tinsa „antipatiă” a d-lui Babeș?

Ei, dér în casul acesta „ze-
loșii” și „neobosiții” combatanți
trebuiau să admită, că d-lu Babeș
n'a lucrat numai singur de ca-
pul lui, și atunci nu mai puteau
să-și facă plăcerea a-lu dobori și
a-lu „eșecuta” ca „cap de par-
tidă”.

Dér să admitem un moment,
că d-lu Babeș a făcut tot ceea
ce-i impută gazetarii dela „Liberté
Roumaine” ș. a., că a împiedecată
punerea în lucrare a memoriu-
lui, că i-a succesu, ca unui om
cu apucătură dibace, a face ca co-
mitetul să amâne prezentarea me-
morandului.

Ei bine, acei gazetari, cari au
aerul de a ne da noue celor de
dincóce lecțiuni, ca unor băieți
nevérstnici de școlă, nu bagă de
sémă, că în urma celor ce s'au
hotărît în conferența noastră na-
țională ținută în 27 și 28 Octom-
vre 1890 în Sibiu, nu i s'ar mai
putea face d-lui Babeș pentru tre-

cutu și până în ziua de astăzi
nici cea mai mică imputare din
causa atitudinii sale în casul a-
rătat?

Binevoiescă domni dela gaze-
tele din cestiune să-și ia ostenela
a-și procura actele memoratei con-
ferențe, publicate în 1891 în Si-
biu, și acolo voru ceti pe pagina
a 10-a următoarea decisiune capi-
tală, ce s'a luat în unanimitate:

„Conferența generală a partidului na-
țional român aprobă motivele, pentru
cari comitetul nu a aflat până acuma
de oportunu a subșterne memoriul la
Inaltul Trónu.”

Totodată, cu considerare la situa-
țiunea, ce s'a agravat, conferența ge-
nerală întregese comitetul central la
numărul de 25 membri, și-lu însărcinază
pe acestu comitet cu publicarea unui me-
morandú politicu, care să cuprindă toate
gravaminele poporului român, érá adu-
cerea gravaminelor la cunoștința Prea-
Inaltului locu s'o facă când va fi de
lipsă.

Étă dér că înainte cu 9 luni
conferența generală a alegători-
loru români din Transilvania și
Ungaria a resolvat, cum a
putut mai bine, cestiunea memo-
randului, a aprobatu nepresenta-
rea lui până la acea di și pentru
viitoru a însărcinat pe comitetu
cu publicarea unui memorandú
politicu și în urmă cu aducerea
gravaminelor la cunoștința mo-
narchului, când va fi de lipsă.

Este acum corect și admi-
sibilu ca în fața acestei hotărâri
a conferenței, despre care susține
„Gazeta Nouă” că a fostu „cea
mai imosantă conferență națio-
nală”, să se agite astfel cum se
agită în contra acelu bărbat,
care prin votu unanimu a fostu
chiamat de membrii ei la pos-
tul onorificu de președinte?

De-a făcutu opoziția presentării
memoriului înainte de 28 Octom-
vre 1890, d-lu Babeș este justifi-
catu prin votul conferenței; de-a

cerutu după 28 Octomvre 1890 ca
mai întâiu să se adreseze unu me-
moriu politicu Europei, este justi-
ficat prin același votu.

Nu este dér totă afacerea cu
„memorandul împiedecatu” trasă
de pėru numai și numai spre a
lovi în d-lu Babeș și printr'ensul
în comitetu, care este înfățișat
ca o reuniune deignoranți și de
hébucii, cari sunt duși de nasu
cu povești și vorbe góle de preșe-
dintele lor?

Dér să đicem, că gazetariilor
din cestiune nu le-a plăcutu vo-
tul conferenței; să admitem, că
afiliații lor de dincóce au avut
altu plan și, prin graba, cu care
au pus în scenă convocarea con-
ferenței din tóamna trecută frații di-
oscuri, cari se disting pentru causa
română prin zelul și activitatea lor,
au voit să devină ei înșiși stă-
păni pe situațiune, însă nu le-a
succesu; să admitemu toate aceste
și să ne întrebăm, este lucru co-
rectu și cinstit ca, din cauza ne-
reșirei planuriloru lor, să se
arunce acuma cu atăta furiă asu-
pra d-lui Babeș, care dintre toți
mai multu a contribut a le pa-
ralisa, prin care faptu a adus
numai unu serviciu causei solida-
rității noastre naționale?

Și decă acești în veci „nedu-
meriți” sateși, cari se afișază me-
reu în intru și în afară ca con-
ducătorii „partidului național ro-
mân” și ca unii cari au luat în
arendă fidelitatea cătră Trónu, au
fostu atât de multu pėtrunși de
lucrarea herostratică a D-lui Ba-
beș în sinul partidului, de ce
i-au dat votulu lor la conferență?
De ce nu și-au ridicat glasulu în
contra lui, decă sunt omeni cins-
tiți și decă lucră după a lor
propriă convingere?

Meschinaria, cu care se con-
duce campania diaristică din ces-
tiune în contra comitetului, reiese
invederat din faptul, că aceiași

FOILETONUL „GAZ. TRANS.”

Suvenire

despre poetul D. Petrino.

Fine.

Părinții sei se încercară să-lu con-
soleze și să-lu readucă în sinul familiei.
Elu până la unu grad s'a arėtat destul
de docil. Venit acuma în etatea legală,
spuse tatălui seu, că nu mai face casu
de drepturile sale de moștenitoru alu
lui Petrovic, că-i aprobă gestiunea și
subscrie bucuros ori-ce acte-i va pro-
pune. Acēsta se făcu ușor, căci pro-
prietățile din Viena erau așa de multu
gravate de datorii, înoātu au găsit cu
cale, că era mai bine să le desfacă prin
vėndare, ceea ce s'a și făcutu.

Din acestu deabaclu, junele Petrino
abia se alese cu vre o jumătate milion
de florini, cari ar fi putut înoă să-i asig-
gure o existență confortabilă decă s'ar
fi decis a trăi în calea înțelepciunii.

Dér ori câtu se arėta respectuos și
reverentios cătră părinții cari-i făceau
avansuri sincere de împăcaciune, în su-
fletul seu remase recalcitrant. Sub
pretextu, că vrea să studieze, remase
în Viena.

Resignat ca o victimă a durerii,
multu timp și multe nopți petrecu elu
în veghieri cousacrate la studii și me-

ditățiuni; apoi colindă orașele Italiei,
ale Franciei și ale Germaniei, admirand
anticițările secolului presinte. Tote însă
fură în deșert! inima lui era sdrobotă
așa de tare, în cătu facultățile minții sale
nu 'și mai țineau echilibrul. Se arun-
că din nou în mocirla libașuniloru lui
Bacchu; se puse a bea fără încetare, în
tótă ziua făcend noue achizițiuni de
spirtoșe rafinate, până în cele din urmă
cădu în frigur tifoide. Părinții lui a-
fiand alergară să-lu vedă, dér când au
venit ilu aflară cu cunoștințele pierdute,
apropo mortu, și numai după îngrijirile
continue ale mumei sale, putu veni la
viăță, însă cu simțul ađului mai de
totu perdut.

După ce se mai întremă, părinții
sei ilu aduseră în Bucovina, de astă da-
tă sėracu a Iovă, fiind că perduse cel
din urmă florin din marea avere ce-l
lăsase unchiul seu! Ca unu care-i purta
o adevărată dragoste și compătimire, îi
deschisera brațele cu efusiune, îi oferira
de a-lu ține în casă spre a-lu îngriji înoă
de surđenia de care suferea, și-i regula-
ră o mică rentă pentru cheltuețele sale
mărunte.

Recunoscătoru pentru sentimentele
binevoitóre ce-i arătau părinții sei, cari
alt-fel ar fi fostu în dreptu să-lu horop-
sescă, elu nu se decise cu promptitudi-
ne la propunerile lor; căci în realitate

și făcea încă iluziuni, că pôte să-i viă
o parte bună din averea propriă a pă-
rinților sei. Când însă se încredință,
că tatăl seu mărindu pe trei din su-
rorile sale, și dand fie-căreia câte o bu-
na moșioră pentru care a trebuit să se
împovezeze Cernaucă cu datorii și hy-
potece, vedu că abia 'i rămănea cu ce
se-și ducă bėtrănețele și se porțe chel-
tuețele de creștere și educațiune a fra-
telui seu celui mai mic.

În mijlocul acestor tractative, pe
atuncea, sosese dela Viena diploma im-
perială, prin care Petre Petrino și ur-
mașii sei se recunoscă ca Baroni ai Im-
periului. Asemenea onóre până atuncea
o avea prea puține din familiile nota-
bile ale Bucovinei. Din Român nu era
decătu familia Mustăț și Vasilco, cari
ajunseseră la Baronat. De astădată
însă se acordă baronatulu înoă cător-va
familii precum Hurmuzaki, Sărcoea, Pe-
trino. Poetul, în locu să se bucure de
bucuria părinților sei, se arăta furios.
„Ce felu, đicea elu, să alergăm după
baroniă când am ajuns la sėrcoia? să
vėrsăm 10—20.000 de florini pentru o
diplomă cu litere aurite, când o asame-
nea sumă ne pôte ține viăță unu an
sėu doi? Nu, bunilor mei părinți, nu!
Nu voi veni în casa vóstră ca să aud
pe servitorii spuindu-mi „Domnule Ba-
ronu”, pe când nu am avere să portu

baronatulu cu onóre. Preferu a părăsi
patria mea, și a-mi petrece restul vieții
în Țera Românescă cu mândrul titlu de
Român curat, liber și democrat, titlu
multu mai nobil de cătu acela datu de
împăratul din Beciu. Da, tată, mâine
trece pe jos peste frontiera Bucovinei”.

De astă-dată părinții nu mai ripo-
sar. Ei vėđură că sunt neputincioși
de a aduce la dréptă judecată pe acestu
băiatu cu mintea desequilibrată. Deol
nu se mai încercară a-lu convinge, ci de
bună voia chibzuiră a-i mai spori cu
ceva rentă și a-i face preparativele de
plecare.

Până în trei đile junele Petrino își
împachetă totu ce avu în două lădițe,
dete la guvernul formală declarațiune
pentru emigrare și, luându-și adio pen-
tru tot-deuna dela părinți și dela fami-
liă, părăsi Bucovina cu jurământu de a
nu o mai vedé, ceea-ce în adevėru s'a
și realizat! Trecend frontiera elu se
duse întâiu la Dulcescu, la d-na Elisa
Sturza, sora mamei sale. Acestea 'i spu-
se, că e fermu hotărît a se așeđa în Iași
și pentru acēsta îi ceru ospitalitate în
casa sa dela Iași. D-na Sturza nu-i pu-
tu satisface cererea fiindcă casa dela
Iași o avea închiriată, dér a trimis
pe unu om alu ei de i-a găsit un aparta-
mentu cu două trei camere, pe cari
mobilisându-le cum se cuvine, 'i le-a

omeni, cari au sprijinit hotaririle conferenței cu votul lor, vin acum și le tagăduiesc, lovindu în comitet și în tota organizația noastră, pe care Dumneșu scie cu câte greutate ne-am știut păstra până acum; vin și facu toate aceste fără a se gândi la rēlul cel mare, ce ni-lu potu aduce prin procederea lor, numai ca se-și facă plăcerea a-lu vedé „escutat” pe d. Babeșu și ca se potă bate'n palmi de bucuria acelu Sparafucile politisantu din Bucuresci, care se gerēză în „Liberté Roumaine” ca conducătoru alu Românilor ardeleni.

N'amă avut dreptate dēr, când amū sustinut, că aici stămū față cu nisce omeni, cari numai pe piciorle lor nu umblă, cari, judecând după purtarea lor necontenit șovăitoare și nesinceră, nu potū fi decât nisce unelte ale unei politice străine de adevăratele aspirațiuni ale Românilor ardeleni?

CRONICA POLITICĂ.

— 14 (26) Augustu.

— Regina Angliei, după ce trecu în revistă flota din Portsmouth, adresă următoarea telegramă președintelui Carnot: „Simtū necesitatea, se-mi exprimū față de D-vostră, câtū de mare plăcere am avut, când am primitū pe admiralul Gervais și pe ofierii sei în Osborne și câtū de tare admirū escadra francesă, pe care tocmăi am trecut'o în revistă. Victoria.” Carnot răspuse reginei Victoria cu următoarea telegramă: „Rogū pe Maiestatea Vostă a primi sincera mea mulțamită pentru primirea grațioasă, ce a-ți facut'o admiralului Gervais și ofierilor sei, precum și pentru sentimentele ce le-ați exprimatū față de escadra francesă.” Carnot.

La desvélirea monumentului pentru cei căduți în 1870 s'a făcutū în orașul Bergerac, mari festivități. Președintele comitetului scientific militar rusescu, și șeful statului maioru, generalul Obrucev, a sositū aici. Acesta a fostū primitū de autorități și de poporațiune cu mare însuflețire. Orașul a fostū împoboditū. La banchetū primarul din Bergerac, ținū unū toastū în onōrea Țarului, a familiei rusesci și a generalului Obrucev, care apoi toastă în onōrea corpului ofierilor francesi. Toastele aceste au fostū primite cu strigătul „Trăiescā eroulū dela Plevna.” Apoi vorbi și senatorul Chadois, care toastă pentru armata rusescă, dicēndū, că soldații francesi vorū fi mândri, de a se lupta în alianță cu armata rusescă, decā vreuna din aceste națiuni va fi atacată.

— Țiarului „Posener Zeitung” i-se scrie din Petersburg: În cercurile bine formate de aici circulă fama, că o escadră rusescă sub comanda vice-admiralului Kasnakoff, actualul comandant al flotei ostice rusesci, va visita orașul Cherbourg, ca răspuns la visita escadrei fracense la Kronstadt. În cercurile politice se vorbește despre această visită ca despre unū faptū sigurū. Se dice, că chiar în Septemvre a. c. se va face această visită.

În orașul Bonnetable (Sarthe) în Franția s'a săvârșitū desvélirea monumentului întru amintirea soldaților francesi căduți în campania din 1870. Ducele dela Rochefaucauld, din partida regalistă, ținū o vorbire, în care dice, că Francesii dorescū pacea; decā însă totuși rēșboiul va isbucni, atunci toți fi Francei se vorū aduna sub unul și același stēgū, căci în cestiuni patriotice, nu trebuie să existe nici o partidă.

— Țiarul „Politische Corresp.” publică o scrisōre remarcabilă cu data din Petersburg, în care se dice, că ce e dreptū nu există unū tratatū de alianță între Franția și Rusia, dēr raporturile după festivitățile dela Kronstadt suntū de așa natură, încātū lipsesce numai ocaziunea, pentru ca să se facă în faptă această alianță.

— Congresul socialistū din Bruxelles și-a continuatū și și-a închisū ședințele fără a le face din cale afară prea interesante. Remarcabilă este totuși o rezoluțiune propusă de delegatul Domela (olandesu), ca socialistii din toate țerile să răspundă la ori-ce declarație de rēșboiu cu unū apelū cătră popōre și cu proclamarea grevei generale. Delegatul germanū Liebknecht propuse în această privință o rezoluțiune blăjini, despre care Domela a dișu c'ar fi pututū să fie iscalită de ori-ce clericalu.

Viitorul congresul socialistū se va ținē la 1893 în Elveția.

SCRIRILE DILEI.

— 14 (26) Augustu.

Căsătoria moștenitorului tronului românū. Țiarul englesū „World” împărtășesce, că principele de corōnă alu României propabil c'ăși va lua o mirēsă din Anglia. Principele e romano-catolicū, copii sei inse trebuie să se ținā toți de religia ortodoxă română. Prin urmare e eschisă o căsătoria cu o princesă austriacă și bavaresă. D'aceea s'a ivitū planulū, că principele Ferdinand va alege sēu pe principesa Maria de Grecia, a doua fiică a regelui Greciei, sēu pe fiica cea mai mare a ducelui Edinburg. Se dice, că logodna principelui Ferdinand

cu ducesa de Edinburg, se va proclama în decursul săptămānei viitoare.

Recolta în Europa. — Țiarele agricole începū să dea cifre mai esacte în ce priveșce rezultatul recoltei din diferite țeri din Europa. După „L'Echo agricole” insuficiența recoltei se simte foarte multū în statele Europei apusene și ale Europei septentrionale unde asprimea și lungimea iernei au compromis sēmēnturile de toamnă. Anglia va trebui să impōrte 55 de miliōne hectolitre, Franția 30 de miliōne, Germania 15 miliōne, Austria 12 miliōne, Belgia 8 miliōne, Italia 7 și jumătate, Elveția și Olanda câte 4 miliōne, Portugalia și statele scandinave 5 miliōne și jumătate. Acestū deficitū de 141 miliōne va fi îndestulatū în parte prin prisosulū produțiunei statelor orientale. Rusia ar dispune de 20 de miliōne de hectolitre, Ungaria de 15 și statele balcanice de vr'o 20 miliōne. Deficitul ar fi ast-felū redusū la o sută de miliōne. Situația ar fi fostū negreșitū foarte gravă dacā recolta din America ar fi fostū rea. Dēr se crede, că Statele Unite vorū recolta 192 miliōne din care vorū fi 62 miliōne disponibile. Canada, republica Argentina, Chili, vorū mai da 11 miliōne. De altă parte Indiile, Africa de Nord și Australia vorū procura vr'o trei dect de miliōne. Ast-felū se va stabili unū echilibru între lipsa din unele State și prisosulū din celelalte. Deși cifrele de mai sus potū fi modificate de diferite împrejurări, în generalū însă situația e multū mai bună de cum se credea.

O nouă nenorocire la Gara de Nord (Bucuresci). Cetimū în „Timpul”: Sămbătă sēra, la plecarea trenului de la 5 ore spre Predealū, pe când manevra locomotiva în gară, ca se vină să se pună înaintea trenului, a calcatū pe trei lucrători, tăindū piciorle la doi din ei și sfărāmândū capul celui d'alu treilea.

Sursă mare de petrolu. „Democratul” comunică, că la Campna, proprietatea decedatului Dimitrie Hernia, se producū mari cantități de păcură-țiteu din puțurile depe ambele părți: una a riului Prahova și alta a riului Doftana, ér mai alesū din partea Doftanei. Acum pōte dice că acolo suntemū ca și în America, ca și la Bacu în Rusia, cu o sursă peste care s'a datū prin perforarea unui nou puț de sistemū americanū. Este pōte o lună de când ținesce într'una petrolul din acestū nou puț, mergēnd tubulū dela fața terenului în sus până la o înalțime ca de 14 metri și d'acolo curgēnd în josū în rezervōre prin cari se conduce și care decā nu

s'ar încārca continuu pentru esportū, n'ar putē să încapā în toate rezervōrele, ce se construēsū mereu, ci ar trebui să curgā pe Doftana. În fine calitatea și cantitatea ce se produce este foarte însemnată, așa cum nici unū puț în țera noastră n'a produsū până acumū, ca acesta.

Sânțire de biserică. În vara acēsta s'a săvârșitū sântirea bisericei românesci gr. c. din comuna Chiuesci (comit. S. Dobēca). Într'o corespondență, ce o primimū din nordul Transilvaniei, se aducū din acestū incidentū mari laude preotului de-acolo, d-lui Eliā Centea, care deși se află în fruntea unui poporū puținū numărōs, — abia vre-o sută de familii, a isbutitū însă, în scurtū timp de 5 ani, să adune o sumă considerabilă de bani, din cari s'a ridicatū acum o biserică foarte frumoasă. La sântirea acestei biserice a luatū parte ca delegatū din partea Episcopului din Gherla, d-lu canonic Ioanū Popū, însoțitū de d-lu spiritualū alu seminarului din Gherla, Ioanū Giurgiu. Actulū sântirii s'a săvârșitū, între salve de trēscuri și detunături de pușci, din partea a 15 preoți în frunte cu d-lu canonic Papiu, ca pontificantū. Luarū parte la acēstā solemnitate aprōpe la 2000 de țerani și unū frumosū numărū de inteligenți, cari toți rēmaseserū adēncū pētrunși de escelenta predică a d-lui canonic Papiu. Corulū a fostū compusū din mai mulți învățatori sub conducerea d-lorū Nic. Boldorū și Gavr. Mureșianū. La fine se dete o masă bogată pentru țerani și altă masă se dete la casa preotului pentru vre-o 60 de cărturari. S'au rostitū frumoșe toaste, ér tinerimea arangia la fine o petrecere cu jocū, care a fostū foarte animată.

Monumentul lui Carolū Emanuel. În 23 Augustū n. c. s'a desvélitū în Mondovi în prezența regelui Umberto și a ministrilor, precum și înaintea unei mulțimi de omeni, monumentul lui Carolū Emanuel I. Regele Umberto a semnatū unū decretū de amnestiare pentru toți desertorii din armată dintre anii 1848 și 1887, ai cărorū numărū se ureă la 40.000.

Focū în Turcheșū. În comuna Turcheșū au arsū alaltăeri trei șuri pline cu bucate, din cauza mașinei de treeratū ce se afla în apropiere. Ar fi bine ca lucrurile din prejurul mașinei se fiă udate, ca să nu ia focū dela ori ce scānteie ce ar sări din mașină.

Tempestate. Ni-se împărtășesce, că Lunī după prānđū s'au ivitū prin părțile Mureșului o tempestate mare, care în

oferitū, dāndu-i și parale pentru deplasare și speranța de a-i mai da încă. Ast-felū poetul Petrino se face Iașianū!

Era tocmăi anulū memorabilū 1875, când în vechia capitală a Moldovei se găsi cu cale a se face o serbare religioasă comemorativă pentru centenariul decapitarii lui Grigori Vodă Ghica, care protestase contra luării Bucovinei. La acea serbare junele Petrino ținū unū discursū foarte vehementū contra politiceii austriace, rēvārsāndū și totū f. culū tinereții în struna iridentismului. Cu acestū discursū și cu scrierile ce până atunci mai publicase, elū își făcū unū frumosū și meritātū nume popularū în Iași. În adevērū societatea de acolo ilū primi foarte bine. Figura lui plăcută și simpatică, surdenia lui chiar, manierele lui distinse, conversațiunea lui cam teatrală, constituiau pentru dēnsulū calități, cari deschideau ușile și salōnele tuturor caselorū celorlū bune. Petrino se făcuse omulū à la mode, cum se dicea în limba salōnelorū. Nu era petrecere, masă, prānzū, cină sēu serată, să nu fi fostū invitatū și pusū în fruntea tinerilor de high-life.

Adresāndu-se la guvernū cu arătare că a emigratū din Austria și că doreșce a se face folositorū României ca nou cetățēnū, ministerulū cultelorū ilū numi directorū alū bibliotecei statului, postū destulū de modestū, dēr care în Austria

nu i-s'ar fi datū nici după douē dect de ani de serviciu. Nu trecū multū și i-se mai încredință catedra de literatura română la Universitatea din Iași, care se făcuse vacantă.

Etā unū omū cu norocū! diceau cei mai puțin favorizați de sōrtă, și cari suntū foarte numărōși pe lumea acēsta. Etā unū omū, care până mai erī nu scia unde să-și plece capulū, unū desfrēnatū, care n'a făcutū studii sistematice, care și-a risipitū averea în vicii, care a devenitū surdū din cauza propriilor sale escese, etā lū în pozițiune onorabilă, cu douē leiți, ca bibliotecarū și ca profesorū! Da, ori care altulū s'ar fi crezutū fericitū și ar fi consideratū ca consolatiune din partea sōrtei pozițiunea, la care ajunsese. Petrino însă nu era făcutū din natura lui ca să se mulțamēscā pe deplinū cu ceva pe lumea acēsta. Elū credea că meritele lui, basate mai multū pe versurile anacreontice, pe cari frumōșele dame din Iași le găsiu admirabile, suntū multū mai superioare pentru ca să fiă plătite cu atāta. Din ce în ce elū se făcea totū mai presumpțiosū. Apoi punēndu-se în intimitate cu câțiva din tinerii cei mai corupți din Iași, pasiunea alcoolismului érāși ilū cuprinsē. Atunci parte din societatea bună, care ilū îmbrățisase ca pe unū copilū rēșfatātū, începū a-i închide ușile, a-i renege amioiciia și a se face că nu-lū reounoșce.

Într'unū rēndū mă ducū la Iași. Tragū la otelulū „România”. Trecēndū pe lângă tabla, pe care suntū scriși pasagerii, vėdū numele lui Petrino. Întrebū pe chelnerū; imi spune că de vr'o douē luni șede acolo. Deși erau orele înaintate, trimitū sē-lū întrebe de potū sē-lū vėdū. Numai decātū imi aduce răspunsū că mă așteptā cu nerăbdare.

În Camera lui cum mă vėdū, imi sări de gātū să mă sărute și se-mi cēră scuse că mă primesc fără a fi singurū. Imi presintă o domnișōră artistă dramatică, care ciugulea încă oșele unui pui friptū ce māncase. Domnișōra imi oferī unū paharū de vinū felicitāndu-mē de bună venire. Atunci recunosciui pe o vechiă coristă a teatrului din Bucuresci, care acolo făcea pe artista și în momentul acela făcea exerciții artistice în ordinea libațiunilor. În adevērū amendoi erau înaintați în veselie; și ea cu toate că, mai multū desfăcută la peptū, arāta unū sinū provocatorū, mi se părū scārbōsă: mă prefăcuiu bolnavū și obositū; refusaiu totulū și mă retrasei. A douā di imi spuse pe scurtū o mulțime de aventuri ciudate ce a avutū în Iași și după cari plecarea lui de acolo parea inevitabilă. În adevērū era atātū de compromisū în câtū se aștepta la totū momentul la dueluri și la insulte, decā nu și la destituirī din posturile ce ocupa. Mobilele ce-i cumpărase mātūșā sa în camerele ce închiriasē, le vėnduse pe nimica la

ovrei, și vieța dela otelū ilū costa mai multū decātū îi aducea amēndouē lefele ce primea. Ca curonamentū alū taturorū miserilorū, imi mai spunea, că suferē de o bōlă de stomachū neinduratā și că acēsta ilū face mai cu sēmă de alergū la alcoolul. Cereea consiliulū și ajutorulū meu. Consiliulū meu fū scurtū: Sē părăsēsca Iași și sē vie la Bucuresci spre a se căuta cu medicii de acolo. Decī până în trei zile fără a și lua măcarū adio dela nimeni, plecā odată cu mine, lāndū numai o lădiță cu rufe și hārtii, ér una lāsānd'o acolo amanetū pentru datoria ce avea la otelū. Dela Romanū, după avisulū meu, se duse la Dulcesci să cēră ertare mātūșei sale, lucru ce obținū foarte ușorū, ba itū așa de meșterū în măgulirī cătră mātūșā sa, încātū îi smulse și o bună sumă de bani de cheltuelă.

În Bucuresci, veni numai decātū la mine. Ilū învățaiu să arete navoia bōlei în care se găsesce și sē cēră unū concediu de douē luni spre a se supune la o cură. Ilū ajutaiu la căpētarea concediului și soiindū, că māncarea de la bir-turi îi causēsă bōla de stomachū, îi oferīu unū locū la masa mea, invitāndu-lū pentru tot-dēuna. După acēsta māncā la mine în vre-o patru cinci rēnduri. De odată vėdūi că nu mai vine. Cređēndū că-i bolnavū, merseiu sē-lū vėdū la otelū Concordia, unde ședeau. Ilū găsiu sănēstōș, ba încă în adorațiunea unei blonde co-

ținutul Ludoșului a fost mai puțin vehementă și n'a pricinuit nenorociri, în părțile Teiușului însă a fost mai vehementă; în comuna Cisteiu au fost răsturnate mai multe case și cu ocaziunea acésta mai mulți oameni au fost striviți. Medicul dela Blășiu, d-lă Dr. A. Popu, fu chemat numai decătă în ajutorul nenorociților.

Cultul lui Kossuth.

Din incidentul zilei numelui lui Kossuth ce s'a serbată la 25 n. c. cu multă alaiu din partea adoratorilor din Budapesta, Arad și alte orașe ale țerei, „Egyetértés“ consacra marelui revoluționar dela 1848 un articol de fond, pe care-l începe cu următoarele cuvinte:

„Să-lu preamărim pe el“, — adică pe Ludovic Kossuth — „care este cel mai mare între fiii patriei și va fi mândria vecinică a țerei înaintea lumii; să-lu preamărim pe el, pe care întreita glorie a genului, a prestigiului moral și a martiriului, îl încunjură cu o aureolă atât de orbitoare, ca pe nimenea altă dintre marile figuri ale epocii de astăzi!... În momentele supreme de desperare, noi totdeauna ne aruncăm privirile spre acelă fară luminosă, care din îndepărtatul său esiliu luminează cu o lumină atât de străbătătoare prin nopțile întunecoase și peste valurile furioase! O, la rațele acestei lumini vedem noi țera aceea, care este țera alésă a bărbatilor drepti, curajoși și desinteresați. Pe urma acestei lumini apară din nou toate tradițiunile nobile ale secolilor trecuți și toate speranțele mari ale viitorului...“

Pătrunși de-o asemenea reverință față de revoluționarul dela 1848, Kossuthiștii au serbată și de astă-dată onomastica șetului lor pe câtă au putut mai bine. „Partida independentă din suburbiul Iosefină“ din Pesta, după ce a dat un banchet, la care s'au rostit mai multe toast bombastice pentru Kossuth și pentru principiile lui, adresă acestuia o telegramă cu cuvintele: „Sărbătorind onomastica ta, serbăm și ziua eliberării noastre, deoarece ală țeu nune este numele libertății ungurești“. La banchetul dat de societatea „Vörösmarti“ din Pesta, președintele societății Heinrich Wagner (curat „Maghiar“) duse între altele: „Dăe Dumneșeu, ca nu peste multă să sosescă timpul, când ziua lui Kossuth să fiă o mare sărbătoare națională impusă națiunii „ungare“ tocmai așa, pre-

cum este astăzi ziua Sf. Ștefan, și în călindare ea să fiă înregistrată cu litere roșii“. La vre-o două teatre din Pesta s'au dat cu ocaziunea acésta reprezentații în favorul lui Kossuth; în Arad, după cum spune o telegramă de acolo, nici odată n'a fostă serbată onomastica lui Kossuth cu atăta solemnitate, ca acum; toate strădele orașului au fost iluminate, s'a arborat pe edificii mulțime de stindarde, s'a făcută retragere cu torțe, s'a dat un banchet, la care au luat parte toți cetățenii distinși ai orașului etc.

Cu un cuvânt, pentru sărbătorirea unui revoluționar și antidinastă ca Kossuth este dată astăzi ori ce libertate, în timp ce nouă ne este interzisă chiar și serbarea zilei de 3 (15) Mai. Ce mai lume întorsă!

Cereale.

În schelele române se continuă vânzarea cerealelor cu cea mai mare activitate și prețurile se mențin tari. S'au vândut în cursul săptămănei la Giurgiu 40,000 hectolitri de grău cu prețul de 11.43—14.85, după greutate și cantitate. Porumbul s'a cotat 8.85—9.28 hectolitru și orzul dela 5—6 lei hectolitru. La Brăila prețurile au variat între 11.75 hectolitru pentru grău de 55 lire și 16 pentru grău de 60 lire.

Rapița de 51½ lire s'a vândut cu 19.50, porumb de 59½ lire cu 10.35, orzul de 45 lire cu 7.35 lei hectolitru. Afară de acestea s'a mai vândut o cantitate destulă de mare de săcară pentru Germania cu prețul de 1700—1750 franci vagonul de 10,000 kilograme. Secara în portul Galați s'a urcată la 60 lei chila veche. Grăul de 60½ lire s'a vândut la 2 Augustă la Brăila cu prețul de 120 lei 50 bani.

Informațiile oficiale primite dela guvernul germană anunță, că recolta în totă imperiulă promite: pentru grău de tână 91% din mijlocia obișnuită, pentru orz 102%, pentru ovășă 104%, pentru săcară 82%.

„Nordeutsche Zeitung“ declară, în fața interdicțiunii, cu care au fostă lo vite grănele în Rusia, că statele unite suntă gata să se înloquescă pe Rusia, ba Austro-Ungaria, România, Indiile și celelalte țeri exportătoare, constituiesc o puternică rezervă.

Avis.

Inscrierile la șola de fete a „Reuniunii femeilor române Sălăgiane în Șimleu se face la subscrierul, începând

dela 28 Augustă până în 7 Septembrie, când se vor începe și prelegerile.

La înscriere este a se plăti didactru 3 fl. și pentru biblioteca școlară, o taxă de 1 fl. de fă-care elevă.

La dorința părinților, elevele vor pute primi, pentru taxă moderată, instruire în muzica intrumentală și în limba germană, dela învățătore născută germană.

Șimleu, 24 Augustă 1891.

A. Cosma,

secretarul „Reuniunii femeilor române sălăgiane“ și directorul șolei.

Inscriere.

Subscriera aducă la cunoștința onor. publică, că cursul de instrucțiune practică pentru fete condus de mine se va începe la 15 Septembrie v. a. c.

În acest curs, la care vor pute lua parte copile dela etatea de 12 ani în sus, se învață totă felul de lucru de mână femeescă, ca: torsul, țesutul la răsboiu simplu și mecanic, vâpsitul torțului, cusutul, croitul, brodatul (chindisitul), împletitul; mai departe din economia casei: gătitul bucatelor, spălatul și călcatul.

Afără de aceea pentru completarea cunoștințelor teoretice ale copilelor se predau de persoane competente în 8 ore pe săptămână următoarele obiecte: Religionea, Limba română, Limba maghiară, Limba germană, Istoria și Geografia, Aritmetica și Caligrafia. Eventual se va da instrucțiune și în muzica vocală.

Elevele interne, cari doresc a lua parte la cursul condus de mine, vor solvi pentru locuință, întreținere completă și instrucțiune 12 fl. pe lună.

Elevele externe, cari voiesc a avé menajul la mine, vor solvi pentru menaj și instrucțiune pe lună 10 fl., érá fără menaj 4 fl.

Asupra acestui curs, ale cărui rezultate au fost apreciate în modul cel mai favorabil din partea celor competente, îmi permită a atrage atențiunea părinților și tutorilor. Explicațiunile mai detaliate se vor da la cerere cu totă plăcerea.

Brășov, 14/26 Augustă 1891.

Maria Belu,

în Brășov, Strada Castelului 33.

Dare de sămă și mulțămă publică.

Cu ocaziunea petrecerei arangiate în 12 Iuliu n. în favorul șolei gr. cat. din Soloveștru în pavilionul dela scările din Jabeșita, au intrat peste totă suma de 50 fl. 20 cr. v. a., din cari subtragându-se speșele de 38 fl. 20 cr. v. a. rămăne un venită curat de 12 fl. v. a., care s'a și inmanat curatorului primar din Soloveștru.

Suprasolviri amă primită dela următorii domni și dămne: V. Hossu, pro-

topop g. c. în Oșorheiu 1 florin, Elettő J. M.-Reghin 1 fl., G. Crainic, Gurghiu 1 fl., Fr. Wallant 1 fl., I. Mureșan, Iernotfaia 50 cr., Dada A., Bistrița 50 cr., Kebelei M. 50 cr., I. Pop, Jabeșita 50 cr., I. Görög, Jabeșita 1 fl., Irina Boeriu, Habioc 50 cr., Il. Tulburean, A.-Julia 70 cr., A. Ciru 50 cr., V. Mera, Habioc 1 fl. v. a. Oferte amă primită dela următorii dd. N. N. din Voila 1 fl., Cerei Gurghiu 1 fl., I. Rațiu, Reghin 1 fl., T. Mateiu, Craifaleu 1 fl., Aug. Aldea, Bozéd 1 fl. și dela d-na Mană, Riciu 50 cr. v. a.

Pentru aceste suprasolviri și oferte, binevoitorii contribuți primescă mulțămătele noastre cele mai călduroșe și ascurarea, că au contribuit pentru un scop măreț și nobil.

De asemenea aducem mulțămă și d-nei v. d. Neugeboren, arendătoreă băilor din Jabeșita, care nu a pregetat a ne pune la dispozițiune gratuită localul de petrecere precum și iluminarea aceluia.

Soloveștru, la 8 Augustă st. n. 1891.

Greg. B. Nistor, Simeon Zehan, preot ca președinte ală controlor. comitetului.

DIVERSE.

Otel de hărtă. În Hamburg s'a construită de curând un otel mărișor, exclusiv numai de hărtă, cari suntă cel puțin totă atăt de tari, ca și scândurile noastre de brad. Mai adage apoi, că acest otel este scutit și de foc, deoarece păreșii de hărtă suntă obduși cu un fel de materie, pe care focul nu o prinde și care scuteșce hărtă și de stricăciunea moliloră și altor insecte.

Răspuns neașteptat. Poliștă (cără un student, care cântă „Gaudemus igitur“): „É'n ascultă, ce va să dică acésta? Studentulă: Lasă-mă să-lu cântă până la fine și apoi țilă traducă!“

După esamen. Candidat, care a cădută la esamen: Se susține în totdeauna, că nenorocirea e un esamen—eu am trebuit să esperieză tocmai contrariul.

Cursul pieței Brașov.

din 26 Augustă st. n. 1891.

Articol	Cump.	Vând.
Monote românesc	9.38	9.40
Argint românesc	9.30	9.35
Napoleon-d'or	9.38	9.40
Lire turcesc	10.48	10.53
Imperial	9.46	9.51
Galbin	5.40	5.45
Seris. fonc. „Albina“ 6%	101.—	—
„ „ „ 5%	99.50	100.—
Ruble rusesc	121.—	122.—
Mărc germană	57.75	58.10
Discontulă 6—8% pe an.		

Proprietar:

Dr. Aurel Mureșianu.

Redactor responsabilă interimat: Gregoriu Maior.

riste recomandată de amica sa dela Iași. Întrebându-lă de nu cumva e supărată pe cineva dela mine și de ce nu mai vine să mănănce la mine, îmi răspuse cu francheșă, că nu am vinuri și licoruri destulă de bune, și că elă fără de acestea nu simte gustă nici de mănănce, nici de beutură, nici de viață. Îi mai făcui câteva muștrări amicale, și luă părăsiu.

Nu trecură multe zile și mă pomenii cu un băiat de la Concordia, care îmi spuse, că D. Petrino e bolnav și mă rogă să mergă să-l vedă. Îl găsiu în așternută cu o figură ce inspira milă. Aruncându-mi ochii fără să voin spre stradă și vedându pe doctorul Davila călare, deschidă ferestra și-lu strigă. Doctorul, cum îl vedă duse: D-lui este serios bolnav, are nevoie de o cură îndelungată.

„Are mijloce D-lui? este bogat?“

— Ca Iov, răspusei eu,

— Atuncea nu perde timp. D-ta care î ești amic, dute imediată la colonelul Bibescu, la D-na Balașă; spune-i din partea mea, că d-lui trebuie să se instaleze acolo într-o cameră singură. Asta e de făcută, nimic mai multă. Adio.“

Până a nu mă mai întorce pe acasă, mă repeșii la D-na Balașă. Solicitațiunea mea fu satisfăcută. După câteva ore bolnavul fu transportat la spital. Din nefericire datoria la otel era nefăsemnată; am achitat-o eu numai decătă.

Reposatulă doctoră Marcovici, informată dela mine despre familia și personalitatea bolnavului, îl căută cu totă atențiunea șoinței și cu totă interesulă inimei; dér de câte ori mă întelina îmi spunea că nu prea suntă speranțe de scăpare.

În toate diminețele mă duceam să-l vedă. În momentul căud mă apropiam de elă și î dam mâna, elă totdeauna se uita în tavan și începea a-mi recita câte o bucată din poeziile mele, pe cari părea că le avea întipărite în memoria lui, și numai după ce termina mai vorbiam câte ceva cu elă. Îi propuneam cărți de lectură. „Am destule lucruri de lectură în capul meu, dăce elă, operele poezilor noștri, pe cari le șcu de rost; și mai am și cărțile acésta.“

Era Visulă Maicei Domnului, pe care îl purta ca engolpion în sină. După câteva zile îmi spuse: „Pe rogă ia cheile dela lădița mea, fiindcă nu voin să moră rămăindu-mi lucrurile deschise. După ce voin muri, mă vei îngropa precum vei pute fără să spui că suntă baron. Hainele mele le vei da de pomână. Din hărtile mele, acele ce vei găsi că merită să le posezede familia, le vei trimete tatălui meu. Cu manuscrisurile și cu brulioanele mele fă ce vrăi.“

În ziua de 29 Aprilie 1878 nenorocitulă poetă spiră. Fusei unul din cei dintăi, cari lău vedută după ce a închis ochii. Figura sa nealterată părea

surișătoare, părea a esprime fericirea, că a scăpat de sbucumăriile vieții. Mă ocupaiu despre înmormântarea sa. Corpulă lui fu coborât în biserica vechă a dămnei Balașă. Acolo cășă-va amică asistară la pogribania sa. N. Ionescu îi făcă un discurs funebru. Câteva persoane distine îl petrecură până aprăpe de Filaret: se observau M. Kogălniceanu, C. A. Roseti, V. A. Urechă, și în urma cociugului până la mormentă l'a urmată D. Vasile Pop, singurulă bucovinenu, ca profesor, trăia în Bucuresc, care singură cunoșcea familia lui din Bucovina*) și care în adevăr plângea ca un copil. La cimitirul dela Șerbană Vodă, unde i-s'a dată un loc de înmormântare fără plată de taxă pe un loc nimită „Valea plânșerei“ s'au depus rămășițele sale mortale; ér a doua di compatriotulă său Pop merse de înșipe în dreptulă capului său o bucată de lemn, pe care a scrisă cu vâpșea neșă numele de Dimitrie Petrino! Cine șoie de mai esistă acélă semnă! căci cruceă său altocea pe mormentă ce se spera a se face după promisiunea părinților săi, nu s'a făcută nici până astăzi!

Baronul Petraki Petrino, tatălă, după o lungă bolă și suferințe în etate

*) D. V. Pop, ocupându-se cu studiul biografic a mai multor scriitori români, a făcută și biografia lui Petrino.

de 75 de ani, a murit și s'a înmormentat la Cernanca în 2 Febr. 1891. Baronă Eufrosina Petrino, muma, în etate de 71 ani, îl urmă în ziua de 14 ale aceleiașă luni. Poetulă Petrino a mai avută trei surori, din cari două au murit și numai una, soșia doctorului Volană, supravieșuesce. Ér fratele celă mai mică baronul Alecu Petrino, doctor în dreptă, ocupă o funcțiune administrativă în Bucovina.

Dela Petrino au rămăsur următoarele scrieri tipărite:

- 1° Flori de mormentă, poezii, (1869.)
- 2° Puține cuvinte despre corumperea limbei române în Bucovina. (1868.)
- 3° Lumină și umbre, poezii (1870.)
- 4° Raul, poemă (dedicată lui V. Alecsandri.)
- 5° Discursulă rostită la inaugurarea bustului lui Gr. Ghica.
- 6° La gura sobei, elegiă asupra mișeriilor omeneș.

Afără de aceste s'ar mai pute urmări bucăți de poezii și prosă tipărite prin jurnale.

Aceste suntă suvenirile mele repeși despre vieșă poetulă Petrino. Analisa scrieriloră și opereloră lui o lasă asupra altora mai tineri decătă mine.

(„Revista Nouă.“)

G. Sion.

Cursul la bursa din Viena.

din 25 Augustu a. c. 1891

Table with financial data including Renta de aur, Renta de harti, and various bank-related entries.

ABONAMENTE la „GAZETA TRANSILVANIEI“

Prețul abonamentului este:

Pentru Austro-Ungaria:

Table listing subscription rates for Austro-Ungary: Pe trei luni, Pe șese luni, Pe unu an.

Pentru România și străinătate:

Table listing subscription rates for Romania and abroad: Pe trei luni, Pe șese luni, Pe unu an.

Abonamente la numerele cu data de Duminecă.

Pentru Austro-Ungaria:

Table listing subscription rates for Austro-Ungary on Sundays: Pe an, Pe șese luni, Pe trei luni.

Pentru România și străinătate:

Table listing subscription rates for Romania and abroad on Sundays: Pe an, Pe șese luni, Pe trei luni.

Abonamentele se fac mai ușor și mai repede prin mandate poștale.

Domnii, cari se voru abona din nou, să binevoiescă a scrie adresa lămurită și a arăta și poșta ultimă.

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei.“

Nr. 1879—1891. Bistr.

Concursu.

Pe baza concludului adunării generale din astu an a institutului de credit și economii „Bistrițiana“...

Terminul pentru așternerea cererilor de concursu până la 15 Octomvre a. c., ér cererile ce voru intra după acestu terminu nu voru fi considerate.

Totodată se aduce la cunoscința comunelor școlastice în cari lucră institutul nostru și acea împregiurare, că din partea adunării generale s'au destinat și o sumă de 55 fl. 55 cr. pentru procurare de abecedare și tablite...

Deci dér acele școle, cari ar avea lipsă de atari rechisite de școlă, suntu recercate a se adresa la subscrisa direcțiune până la 20 Septemvre a. c.

Dela direcțiunea institutului de credit și economii „Bistrițiana“.

Bistrița, la 23 Augustu 1891.

Direcțiunea.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabilu din 20 Iulie 1891.

Large table with multiple columns and rows detailing train schedules, including station names, train types, and departure/arrival times for various routes like Budapest-Predeal, Brașov-Zărnesci, etc.

Nota: Numerii încuadrați cu linii gróse însemnăză órele de nópte.